

Bruselj, 27. junij 2023
(OR. en)

11107/23

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0214 (NLE)

FISC 143
ECOFIN 654

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	26. junij 2023
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2023) 342 final
Zadeva:	Predlog IZVEDBENEGA SKLEPA SVETA o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 glede dovoljenja za posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, ki ga je sprejela Italija, in njegovega področja uporabe

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2023) 342 final.

Priloga: COM(2023) 342 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 26.6.2023
COM(2023) 342 final

2023/0214 (NLE)

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 glede dovoljenja za posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, ki ga je sprejela Italija, in njegovega področja uporabe

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

V skladu s členom 395(1) Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) lahko Svet na predlog Komisije soglasno dovoli kateri koli državi članici, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od določb navedene direktive, za poenostavitev postopka pobiranja DDV ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

Italijanska republika je z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 26. septembra 2022, zaprosila za dovoljenje, da bi lahko še naprej odstopala od členov 206 in 226 direktive o DDV, kar zadeva plačilo davka na dodano vrednost ter zahteve v zvezi z izdajanjem računov za dobavo blaga in storitev javnim organom, podjetjem, ki so pod nadzorom osrednjih in lokalnih javnih organov, in seznamu podjetij, ki kotirajo na borzi.

Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 8. maja 2023, je Italija spremenila svojo zahtevo tako, da je zaprosila, naj se področje uporabe dovoljenja od 1. julija 2025 zoži na dobavo blaga in storitev javnim organom in podjetjem, ki so pod nadzorom osrednjih in lokalnih javnih organov. V skladu s členom 395(2) direktive o DDV je Komisija z dopisom z dne 11. maja 2023 o zahtevi Italijanske republike obvestila druge države članice. Komisija je z dopisom z dne 12. maja 2023 Italijansko republiko obvestila, da ima na voljo vse informacije, potrebne za presojo zahtevka.

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Po uvedbi sistema statističnega preverjanja je Italija ugotovila, da obstajajo velike goljufije na področju DDV v zvezi z dobavo blaga in storitev javnim organom. Za odpravo teh praks je Italija leta 2014 zaprosila, da se za dobavo javnim organom dolgovani DDV ne bi več plačeval dobaviteljem, temveč na ločen in blokiran bančni račun davčnih organov. Ta mehanizem je splošno znan kot vrsta „deljenega plačila“, saj se plačilo, ki ga potrošnik običajno v celoti prenese na dobavitelja (plačilo v zameno za dobavo in DDV) razdeli na: (i) na eni strani plačilo, ki se plača dobavitelju blaga ali ponudniku storitev; in (ii) na drugi strani dolgovani DDV, ki se plača na blokiran bančni račun davčnih organov.

Odstopanje do 31. decembra 2017 je bilo odobreno z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2015/1401². Z njim je bilo Italiji odobreno, da odstopa od člena 206 direktive o DDV v zvezi s plačilom DDV in od člena 226 direktive o DDV v zvezi s pravili o izdajanju računov.

Italija je zaprosila za odstopanje za omejeno obdobje, da bi lahko organizirala in izvedla ustrezne ukrepe politike za nadzor ter v celoti izkoristila podatke, ki so na voljo z izdajanjem elektronskih računov. Izvajanje obveznosti izdajanja elektronskih računov za dobavo javnim organom, kar omogoča nadzor nad posameznimi transakcijami v realnem času in natančnimi zneski DDV, ki so jih javni organi obvezani plačati pri svojih nakupih, bi moralo Italiji omogočiti, da zadevni sektor revidira na podlagi običajnih tehnik nadzora, ne da bi bilo treba odstopati od direktive o DDV, da bi se lahko uporabil ukrep deljenega plačila.

V skladu z informacijami, ki jih je predložila Italija, je bilo z uvedbo izdajanja elektronskih računov za dobavo javnim organom davčnim organom predloženih precej informacij v zvezi s tokom računov, kar omogoča nadzor nad transakcijami in ustreznimi zneski DDV. Vendar je bil drugi element učinkovitega nadzornega sistema, tj. obveznost sporočanja podatkov vseh računov, ki so bili izdani in prejeti, davčnim organom, uveden šele s 1. januarjem 2017.

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

² UL L 217, 18.8.2015, str. 7.

Preteči bi moralo več časa, da bi bil ukrep učinkovit in da bi dejansko spodbudil davkoplačevalce k boljšemu izpolnjevanju davčnih obveznosti. Italija je zato zaprosila za podaljšanje odstopanja od členov 206 in 226 direktive o DDV za dobavo javnim organom.

Poleg tega je Italija odkrila davčno utajo v sektorju dobave podjetjem, ki so pod nadzorom javnih organov, in majhni skupini 40 podjetij, ki kotirajo na borzi. Da bi odpravila to davčno utajo in da bi preprečila nadaljnje izgube DDV v okviru javnih prihodkov, je Italija zahtevala razširitev področja uporabe odstopanja od členov 206 in 226 direktive o DDV na dobavo blaga in storitev zgoraj navedenim subjektom, ki jih Italija šteje za tako zanesljive, kot so javni organi. Ti subjekti so tako podjetja pod nadzorom osrednjih in lokalnih javnih organov kot tudi približno 40 podjetij, ki kotirajo na borzi, kar skupaj znaša približno 2 400 podjetij. Italija je pričakovala, da bo razširitev ukrepa deljenega plačila na ta podjetja odpravila davčne utaje, v okviru katerih dobavitelji zadevnim subjektom ne plačujejo DDV, in bo posledično povečala prihodke iz DDV.

Podaljšanje odstopanja z razširjenim področjem uporabe je bilo z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2017/784³ odobreno do 30. junija 2020. To odstopanje je bilo z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2020/1105⁴ dodatno podaljšano do 30. junija 2023.

Mehanizem deljenega plačila je del svežnja ukrepov, ki jih je Italija uvedla za preprečevanje davčnih goljufij in utaj. Ta sveženj ukrepov med drugim vključuje izdajanje elektronskih računov in elektronski prenos podatkov o dnevni obremenitvah. Izdajanje elektronskih računov je bilo uvedeno s 1. julijem 2018 za nekatere sektorje in s 1. januarjem 2019 v splošni obliki. Ta obveznost je bila odobrena z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2018/593⁵. Elektronski prenos podatkov o dnevni obremenitvah zahteva, da davkoplačevalci, ki se ukvarjajo s trgovino na drobno in podobnimi dejavnostmi (brez obveznosti izdajanja računov), elektronsko shranijo podatke o dnevni obremenitvah in jih elektronsko posredujejo organu Agenzia delle Entrate (urad za prihodke). Ta zadnja obveznost je začela veljati 1. januarja 2020, za davkoplačevalce s prometom nad 400 000 EUR pa 1. julija 2019. Ta sveženj ukrepov je nadomestil druge nadzorne ukrepe in italijanskim davčnim organom omogoča, da navzkrižno preverijo različne operacije, ki jih prijavljajo izvajalci, in spremljajo njihova plačila DDV. Z najnovejšimi zakonodajnimi spremembami je bila uvedena obveznost, da se podatki o transakcijah, obdavčljivih z DDV, ki izhajajo z elektronskih računov, čezmejnih transakcij in elektronskih obremenitev, nemudoma dajo na voljo davkoplačevalcem, da se poenostavi njihovo izpolnjevanje davčnih obveznosti; to bo povzročilo, da bo organ Agenzia delle Entrate vnaprej izpolnil obračun DDV in pripravil redne odmere DDV, ki jih davkoplačevalci lahko sprejmejo ali dopolnijo.

V skladu z uvodno izjavo 7 Sklepa 2017/784 po dokončni vzpostavitvi tega sistema ne bi bilo več treba nadalje odstopati od Direktive 2006/112/ES, da bi se uporabil ukrep deljenega plačila. Vendar kot je izraženo v uvodni izjavi 8 Sklepa 2020/1105, je bilo tedaj zaradi nedavne uvedbe teh ukrepov še prezgodaj za celovito oceno njihove učinkovitosti. Obenem je bilo ob upoštevanju težavnega obdobja za Italijo zaradi pandemije COVID-19 davčnim zavezancem oteženo izvajanje potrebnih sprememb v njihovih sistemih izdajanja računov, davčnim upravam pa je bilo oteženo prilagajanje njihovih nadzornih in informacijskih sistemov. Zato bi odprava ukrepa lahko imela znatne negativne učinke na področju boja proti davčnim utajam in pobiranja DDV, pa tudi kar zadeva upravne stroške za davčne zavezance.

³ UL L 118, 6.5.2017, str. 17.

⁴ UL L 242, 28.7.2020, str. 4.

⁵ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2018/593 z dne 16. aprila 2018 o dovoljenju Italijanski republiki, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 99, 19.4.2018, str. 14).

Zato je bilo dovoljenje za nadaljnjo uporabo mehanizma deljenega plačila podaljšano do 30. junija 2023.

Kljub temu sta mehanizem deljenega plačila in obvezno izdajanje elektronskih računov po mnenju Italije ustvarila sinergije, ki so privedle do znatnega zmanjšanja goljufij na področju DDV, in bi zato morala še naprej soobstajati, saj je deljeno plačilo orodje za preprečevanje goljufij, izdajanje elektronskih računov pa orodje za njihovo odkrivanje.

Po mnenju Italije učinkovitost mehanizma deljenega plačila temelji na dejstvu, da ta instrument glede primerov davčnih utaj deluje preprečevalno, s čimer zagotavlja več prihodkov kot kateri koli drug ukrep z dejavnostjo naknadnega nadzora. Ne glede na pravočasnost in hitrost dejavnosti nadzora z naknadnimi ukrepi ni vedno mogoče učinkovito izterjati utajenega davka. Čeprav je izdajanje elektronskih računov (ali poročanje podatkov na računih v primerih, kjer izdajanje elektronskih računov ni obvezno) izjemno učinkovit ukrep, je po opravljenem nadzoru mogoče, da davčni utajevalec nima potrebne finančne sposobnosti za plačilo davka. Zato Italija trdi, da je mehanizem deljenega plačila zelo učinkovito orodje, kadar je stopnja izpolnjevanja davčnih obveznosti pri prejemniku višja kot pri dobavitelju. Italija zato meni, da se ti ukrepi dopolnjujejo, vendar niso medsebojno zamenljivi.

Da bi kljub temu izpolnila svojo zavezo o postopni odpravi tega ukrepa, je Italija z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 8. maja 2023, spremenila svojo zahtevo tako, da je s 1. julijem 2025 iz področja uporabe posebnega ukrepa izključila dobavo blaga in storitev podjetjem, vključenim v indeks FTSE MIB italijanske borze. Ta časovni okvir bo davčnim zavezancem, ki jih zadeva omejitev področja uporabe odstopanja, omogočil ustrezne operativne prilagoditve, italijanskim organom pa spremljanje učinkovitosti ukrepa in ustrezno oceno morebitnih alternativnih ukrepov.

Opozoriti je treba, da je eden od učinkov deljenega plačila dejstvo, da dobavitelji, ki so davčni zavezanci, DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve, ne morejo izravnati z DDV, ki so ga prejeli od svojih strank. Ti davčni zavezanci bodo morda ves čas v položaju upnika in bodo morda morali od davčne uprave zahtevati dejansko vračilo navedenega DDV. Po drugi strani pa Italija pod nekaterimi pogoji pooblašča te dobavitelje, da izravnajo DDV, ki ga niso prejeli od svojih strank, z drugimi davki, ki jih je treba poravnati v Italiji, s čimer se omeji problem denarnega toka, ki lahko v nasprotnem primeru nastane za podjetja, ki so dolžna plačevati davke v Italiji. Po podatkih, ki jih je navedla Italija, je bil povprečen čas za obdelavo vračil DDV v letu 2021 na splošno 68 dni, v zahtevkih, posredovanih davčnim zavezancem v okviru deljenega plačila, pa je bilo povprečje 63 dni.

Glede na zgoraj navedeno se predlaga sprejetje zahteve Italije, naj se dovoljenje za odstopanje podaljša, vendar le do 30. junija 2026 (za razliko od 31. decembra 2026, kakor je zahtevala Italija). To obdobje bi moralo zadostovati za oceno učinkovitosti ukrepov, ki se izvajajo za zmanjšanje davčnih utaj v zadevnih sektorjih. Poleg tega bodo podjetja in davčna uprava do takrat v boljšem položaju za izvedbo potrebnih prilagoditev v svojih sistemih.

Glede na široko področje uporabe odstopanja je pomembno zagotoviti nujne nadaljnje ukrepe znotraj okvira tega odstopanja in zlasti oceniti učinek ukrepa na raven goljufij v zvezi z DDV in na stanje vračil DDV, namenjenih davčnim zavezancem, zajetim s tem odstopanjem. Od Italije se zato zahteva, da 15 mesecev po začetku veljavnosti tega odstopanja predloži poročilo o postopku za vračilo DDV v zvezi s stanjem dobaviteljev (davčnih zavezancev), ki so zajeti z odstopanjem. To poročilo bi moralo zlasti vključevati statistične podatke glede povprečnega časa, potrebnega za dejansko vračilo DDV tem davčnim zavezancem, in opis morebitnih posebnih težav v zvezi s tem. V tem poročilu bi morali biti navedeni tudi različni ukrepi za boj proti davčnim utajam v zvezi z dobavami, za katere velja odstopanje, datum začetka veljavnosti teh ukrepov in ocena njihove učinkovitosti.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Odstopanje je skladno z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike.

Komisija je 8. decembra 2022 sprejela Predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo⁶. Eden glavnih ciljev predloga je boj proti goljufijam na področju DDV z izvajanjem zahtev za digitalno poročanje, ki temeljijo na izdajanju elektronskih računov. Po sprejetju te reforme bodo države članice lahko uvedle obvezno izdajanje elektronskih računov, kot zdaj počne Italija, odpravljena pa bo potreba po zahtevah za nadaljnja odstopanja od direktive o DDV za uvedbo takih sistemov. Kot je navedeno zgoraj, je poročanje podatkov davčni upravi prek izdajanja elektronskih računov skupaj z mehanizmom deljenega plačila del svežnja ukrepov, ki ga je Italija sprejela za boj proti goljufijam na področju DDV.

Z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2019/310⁷ je bilo Poljski odobreno podobno odstopanje za uporabo mehanizma deljenega plačila. To odstopanje je bilo prvotno odobreno do 28. februarja 2022 in nato podaljšano do 28. februarja 2025⁸. Poljski sistem deljenega plačila vsebuje prostovoljni in obvezni mehanizem deljenega plačila. Ta obvezni sistem deljenega plačila vpliva na dobavo blaga in storitev, ki se plačajo z elektronskimi bančnimi nakazili, izvedenimi med davčnimi zavezanci s področij, ki so zlasti izpostavljena goljufijam na področju DDV in na katerih se goljufije odkrivajo že leta. V poljskem obveznem sistemu deljenega plačila banka deluje kot delilni posrednik in prenese znesek, ki ga je stranka plačala, na ustrezne račune dobavitelja, in sicer davčno osnovo na redni račun trgovca, znesek DDV pa na blokiran račun trgovca za DDV. Sredstva na blokiranem računu za DDV ima v lasti davčni zavezanec, vendar je njegova možnost razpolaganja z njimi načeloma omejena na plačilo DDV, ki ga je dolžan davčnemu organu, ali plačilo DDV na podlagi računov, ki jih prejme od dobaviteljev.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga je člen 395 direktive o DDV, ki določa, da lahko Svet soglasno na predlog Komisije kateri koli državi članici dovoli, da uvede posebne ukrepe za odstopanje od določb te direktive zaradi poenostavitve postopka pobiranja DDV ali preprečevanja nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Predlog je glede na določbo v direktivi o DDV, na kateri temelji, v izključni pristojnosti Evropske unije. Načelo subsidiarnosti se zato ne uporablja.

- **Sorazmernost**

Ta sklep se nanaša na dovoljenje, izdano državi članici na njeno zahtevo, in ne pomeni nobene obveznosti.

⁶ COM(2022) 701 final.

⁷ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2019/310 z dne 18. februarja 2019 o dovoljenju Poljski, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od člena 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 51, 22.2.2019, str. 19).

⁸ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2022/559 z dne 5. aprila 2022 o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2019/310 glede dovoljenja, podeljenega Poljski, da še naprej uporablja posebni ukrep, ki odstopa od člena 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 108, 7.4.2022, str. 51).

Glede na to, da je odstopanje časovno omejeno in zadeva le dobavo blaga in storitev javnemu sektorju, podjetjem, ki so pod državnim nadzorom, in podjetjem, ki kotirajo na borzi (slednje le do 1. julija 2025), področje uporabe zajema določene sektorje, za katere so značilne znatne težave zaradi davčnih utaj. Zato je posebni ukrep sorazmeren z želenim ciljem, tj. bojem proti davčnim utajam.

- **Izbira instrumenta**

Predlagani instrument je izvedbeni sklep Sveta.

V skladu s členom 395 direktive o DDV lahko samo Svet na predlog Komisije soglasno dovoli odstopanje od skupnih pravil o DDV. Izvedbeni sklep Sveta je najustreznejši instrument, saj se lahko naslovi na posamezno državo članico.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z deležniki**

Posvetovanje z deležniki ni bilo opravljeno. Ta predlog temelji na prošnji Italije in zadeva le to državo članico.

- **Ocena učinka**

Ocena učinka ni bila opravljena, saj predlog predvidoma ne bo imel znatnih gospodarskih, okoljskih ali družbenih učinkov.

Namen predloga Izvedbenega sklepa Sveta je podaljšati uporabo odstopanja od členov 206 in 226 direktive o DDV za dobavo blaga in storitev javnim organom, podjetjem, ki so pod nadzorom osrednjih in lokalnih javnih organov, ter približno 40 podjetjem s seznama, ki kotirajo na borzi. Namen predloga izvedbenega sklepa Sveta je zlasti boj proti davčnim utajam, v okviru katerih dobavitelji navedenim subjektom ne plačujejo DDV, z določitvijo, da se dolgovani DDV plača na ločen bančni račun davčne uprave. Ukrep, ki ga Italija trenutno izvaja, se zdi učinkovito orodje za ta namen.

Glede na podatke, ki jih je Italija predložila, je izvajanje ukrepa povzročilo povečanje plačil v višini približno 4,6 milijarde EUR na leto. Ta znesek je določil organ Agenzia delle Entrate ob upoštevanju, da je za dobavitelje javne uprave (Pubblica Amministrazione), za iste transakcije, vsota nižjega izstopnega DDV, ki je bil dejansko plačan po uvedbi mehanizma deljenega plačila, brez povečanja nadomestil in vračil, nižja od plačil, ki jih je izvedla javna uprava v zvezi z istimi transakcijami. Nadaljnja analiza, ki jo je opravila Italija, je pokazala, da je ta učinek ostal stabilen v vseh letih, ko se je ukrep izvajal v svojem polnem obsegu. Italija izraža skrb, da bi odprava ukrepa lahko povzročila enako veliko izgubo prihodkov v času, ko se mora država še vedno spopadati z znatno vrzeljo pri pobiranju DDV.

Drugi učinek, ki bi ga bilo treba upoštevati, je, da dobavitelji v okviru tega sistema od svojih strank ne prejmejo DDV. Zato bodo morali pogosteje zahtevati dejansko vračilo DDV, če tega davka ne morejo izravnati z drugimi davki, ki jih je treba poravnati v Italiji. Bistveno je, da postopek vračil deluje ustrezno in pravočasno, da se preprečijo negativni učinki na te davčne zavezanke, še toliko bolj, če dobavitelji nimajo sedeža v Italiji. Povprečen čas obdelave vračil je po mnenju Italije večinoma skladen s trimesečnim rokom, določenim v nacionalni zakonodaji⁹. Obenem je bil za čas obdelave za podjetja, za katera se uporablja mehanizem deljenega plačila, skrajšan zaradi prednostne obravnave teh zahtev. Hkrati je uvedba izdajanja

⁹ Člen 38-bis predsedniške uredbe št. 633 s 26. oktobra 1972.

elektronskih računov omogočila skupno obdelavo zahtev in tako prispevala k splošnemu zmanjšanju potrebnega časa za obdelavo zahtev za vračilo. Po podatkih, ki jih je navedla Italija, je bil povprečni čas za obdelavo vračil v letu 2021 68 dni, v zahtevkih v okviru deljenega plačila pa je bilo povprečje 63 dni.

- **Temeljne pravice**

Predlog nima posledic za varstvo temeljnih pravic.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ukrepi ne bo negativno vplival na lastna sredstva Unije iz naslova DDV.

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

o spremembi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2017/784 glede dovoljenja za posebni ukrep, ki odstopa od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, ki ga je sprejela Italija, in njegovega področja uporabe

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ in zlasti člena 395(1) Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Italiji je bilo z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2015/1401² do 31. decembra 2017 dovoljeno, da zahteva, da javni organi davek na dodano vrednost, ki se plača za dobavo tem organom, plačajo na ločen in blokiran bančni račun davčnih organov (v nadaljnjem besedilu: posebni ukrep). Ta posebni ukrep pomeni odstopanje od členov 206 in 226 Direktive 2006/112/ES v zvezi s plačilom DDV in pravili o izdajanju računov.
- (2) Z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2017/784³ je bila Italiji dovoljena uporaba posebnega ukrepa do 30. junija 2020, njegovo področje uporabe pa je bilo razširjeno, da bi vključevalo dobave nekaterim podjetjem, ki so pod nadzorom javnih organov, ter podjetjem, ki kotirajo na borzi in so vključena v indeks Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (v nadaljnjem besedilu: FTSE MIB). To dovoljenje je bilo naknadno z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2020/1105 podaljšano do 30. junija 2023⁴.
- (3) Italija je z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 26. septembra 2022, zahtevala podaljšanje navedenega dovoljenja do 31. decembra 2026. Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 8. maja 2023, je Italija zahtevala, naj se področje uporabe posebnega ukrepa od 1. julija 2025 omeji na dobavo blaga in storitev javnim organom in nekaterim podjetjem, ki so pod nadzorom javnih organov.
- (4) Z dopisom z dne 11. maja 2023 je Komisija o zahtevi Italije obvestila druge države članice. Komisija je s pismom z dne 12. maja 2023 obvestila Italijo, da ima na voljo vse informacije, potrebne za presojo zahtevka.

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

² UL L 217, 18.8.2015, str. 7.

³ UL L 118, 6.5.2017, str. 17.

⁴ UL L 242, 28.7.2020, str. 4.

- (5) Posebni ukrep je del svežnja ukrepov, ki jih je Italija uvedla za preprečevanje davčnih goljufij in utaj. Ta sveženj ukrepov, vključno z obveznostjo izdajanja elektronskih računov, kakor je bila uvedena z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2018/593⁵, je nadomestil druge nadzorne ukrepe in italijanskim davčnim organom omogoča, da navzkrižno preverijo različne operacije, ki jih prijavljajo izvajalci, in spremljajo njihova plačila DDV.
- (6) Italija meni, da v okviru uvedenega svežnja ukrepov obvezno izdajanje elektronskih računov skrajša obdobje, ki ga davčna uprava potrebuje, da bi izvedela za morebitno davčno utajo ali goljufijo. Italija še meni, da v odsotnosti mehanizma deljenega plačila, ki ga uvaja posebni ukrep, izterjava od davčnih utajevalcev ali goljufov, po opravljenem preverjanju ne bi bila mogoča, če bi bili ti plačilno nesposobni. Zato se je mehanizem deljenega plačila kot predhodni ukrep izkazal za zelo učinkovit ukrep, ki dopolnjuje izdajanje elektronskih računov, ki je naknadni ukrep.
- (7) Italija se je večkrat zavezala, da si ne bo prizadevala za obnovo posebnega ukrepa, ki omogoča uporabo mehanizma deljenega plačila, ko bo sveženj ukrepov, ki jih je Italija nameravala uporabiti, v celoti izveden. Vendar bi bilo po mnenju Italije treba posebni ukrep glede na njegovo učinkovitost in njegove sinergije z drugimi uporabljenimi ukrepi, zlasti obveznostjo izdajanja elektronskih računov, podaljšati, da se prepreči nazadovanje pri prizadevanjih za zmanjšanje vrzeli Italije pri pobiranju DDV. Da bi kljub temu izpolnila svojo zavezo o postopni odpravi posebnega ukrepa, je Italija spremenila svojo zahtevo tako, da je od 1. julija 2025 iz področja uporabe posebnega ukrepa izključila dobavo blaga in storitev podjetjem, ki kotirajo in borzi in so vključena v indeks Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (v nadaljnjem besedilu: FTSE MIB). Navedeni časovni okvir bo davčnim zavezancem, ki jih zadeva omejitev področja uporabe posebnega ukrepa, omogočil ustrezne operativne prilagoditve, italijanskim davčnim organom pa spremljanje učinkovitosti posebnega ukrepa in ustrezno oceno morebitnih alternativnih ukrepov.
- (8) Eden od učinkov posebnega ukrepa je dejstvo, da dobavitelji, ki so davčni zavezanci, ne morejo izravnati DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve, z DDV, ki so ga prejeli od svojih strank. Ti dobavitelji bodo morda ves čas v položaju upnika in bodo morda morali od davčne uprave zahtevati dejansko vračilo tega DDV, ki so ga plačali za dobavljene izdelke ali storitve. Po informacijah, ki jih je predložila Italija, so davčni zavezanci, ki izvajajo transakcije, za katere se uporablja shema deljenega plačila, prednostno upravičeni do prejetja plačila ustreznih dobropisov DDV, v mejah kreditnega limita, ki izhaja iz takih transakcij. Navedena praksa pomeni, da se zahteve za vračilo, povezane z mehanizmom deljenega plačila, obravnavajo prednostno tako med predhodno preiskavo kot med plačilom zneskov, dolgovanih za neprednostna vračila.
- (9) Zahtevano odstopanje bi moralo biti časovno omejeno, da se omogoči ocena primernosti in učinkovitosti posebnega ukrepa. Dovoljenje bi se moralo podaljšati do 30. junija 2026, kar bi omogočilo dovolj časa za oceno učinkovitosti ukrepov, ki jih izvaja Italija z namenom zmanjšanja davčnih utaj v zadevnih sektorjih.
- (10) Da se zagotovijo nujni nadaljnji ukrepi v okviru zahtevanega odstopanja in zlasti, da se oceni učinek na vračila DDV za davčne zavezance, zajete s tem odstopanjem, bi se moralo od Italije zahtevati, da Komisiji do septembra 2024 predloži poročilo o

⁵ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2018/593 z dne 16. aprila 2018 o dovoljenju Italijanski republiki, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 99, 19.4.2018, str. 14).

splošnem stanju in zlasti povprečnem času, potrebnem za vračilo DDV davčnim zavezancem, ter o učinkovitosti tega posebnega ukrepa in morebitnih drugih ukrepov, ki jih je Italija uvedla z namenom zmanjševanja davčnih utaj v zadevnih sektorjih. Poročilo bi moralo vsebovati seznam različnih ukrepov, ki se izvajajo, skupaj z datumom začetka njihove veljavnosti.

- (11) Posebni ukrep je sorazmeren z želenimi cilji, saj je časovno omejen in zadeva le sektorje, za katere so značilne znatne težave davčne utaje. Poleg tega posebni ukrep ne povzroča tveganja, da bi se ta davčna utaja prenesla na druge sektorje ali druge države članice.
- (12) Posebni ukrep ne bo negativno vplival na skupni znesek davčnih prihodkov, zbranih na stopnji končne potrošnje, in ne bo imel negativnega učinka na lastna sredstva Unije iz naslova DDV.
- (13) Izvedbeni sklep (EU) 2017/784 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2017/784 se spremeni:

- (1) v členu 1 se črta tretja alineja;
- (2) v drugem pododstavku člena 3 se datum „30. september 2021“ nadomesti z datumom „30. september 2024“;
- (3) v členu 5 se datum „30. junij 2023“ nadomesti z datumom „30. junij 2026“.

Člen 2

Ta sklep začne učinkovati na dan uradne obvestitve.

Člen 1, točka 1, pa se uporablja od 1. julija 2025.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju,

*Za Svet
predsednik*